

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.03.1997
KOM(97) 103 endelig udg.

96/0228 (COD)
96/0229 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)

om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg
og
om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 A, stk. 2)

Begrundelse

Den 2. oktober 1996 forelagde Kommissionen to forslag for Rådet (KOM(96) 460 endelig udg.), det ene vedrørende identifikation og registrering af kvæg, det andet vedrørende mærkning af oksekød og oksekødsprodukter.

Parlamentet afgav udtalelse om disse forslag i ugen fra den 17. til den 21. februar 1997. Ved denne lejlighed anmodede det fremfor alt om, at de to forslag blev baseret på EF-traktatens artikel 100 A. Kommissionen har accepteret dette forslag og skal følgelig forelægge et ændret forslag for Rådet, jf. traktatens artikel 189 A.

På grund af sammenhængen mellem de to forslag forekommer det hensigtsmæssigt ved denne lejlighed at sammensmelte de to tekster, således at der kun skal forelægges et enkelt ændret forslag for Rådet, som i sin helhed er baseret på traktatens artikel 100 A.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)

om indførelse af en
ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og
oksekødsprodukter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Den senere tids begivenheder i oksekødssektoren har understreget offentlighedens bekymring i forbindelse med sundhedsspørgsmål i denne sektor; denne bekymring vil kunne give anledning til ensidige foranstaltninger, der kan skabe problemer for enhedsmarkedets funktion; for at undgå sådanne problemer og genskabe forbrugertilliden til oksekød og oksekødsprodukter er det vigtigt, dels at indføre et mere effektivt system for identifikation og registrering af kvæg, dels at indføre et særligt mærkningssystem i oksekødssektoren på EF-plan baseret på objektive kriterier;

ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked³ skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for EF, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan føres tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organisationen, og identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver enkelt medlemsstats område;

i artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁴ er det fastsat, at den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr undtagen slagtedyr og registrerede enhovede dyr skal finde sted, efter at denne kontrol er foretaget;

---

¹ EFT nr. C

² EFT nr. C

³ EFT nr. L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT nr. L 62 af 15.3.1992, s. 49).

⁴ EFT nr. L 268 af 24.9.1991, s. 56. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet kræver individuel identifikation af visse typer husdyr; identifikations- og registreringsordningerne skal derfor være egnede til anvendelse og kontrol af sådanne foranstaltninger;

der bør sikres hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, således at dette direktiv kan anvendes korrekt; der er fastsat EF-bestemmelser ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁵ og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser⁶;

de nugældende regler for identifikation og registrering af kvæg er fastsat i Rådets direktiv 92/102/EØF om identifikation og registrering af dyr⁷; erfaringerne har vist, at anvendelsen af dette direktiv ikke har været tilfredsstillende for kvægs vedkommende, og at en forbedring er nødvendig; der bør derfor vedtages en forordning for kvæg for at styrke direktivets bestemmelser;

for at et forbedret identifikationssystem kan blive acceptabelt, er det vigtigt ikke at pålægge producenten for store krav i form af bureaukrati; der må tilsvarende sørges for, at omkostningerne pr. dyr forbliver lave;

for hurtigt og nøjagtigt at kunne spore dyr af sundhedshensyn og af hensyn til kontrollen af EF-støtteordningerne bør hver enkelt medlemsstat oprette en database, hvori dyrenes identitet, alle bedrifter på deres område og flytninger af dyrene registreres;

der må tages skridt til at sikre, at de tekniske betingelser er opfyldt for at sikre perfekt kommunikation mellem producenten og databasen og omfattende anvendelse af databaserne; der må også gives garanti for, at sandsynligheden for fejl ikke overstiger et vist niveau, når data indlæses i databasen; indførelse af databaser giver mening på disse betingelser;

for at gøre det muligt at spore flytninger af kvæg bør dyrene identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre og ledsages af et pas under enhver flytning; mærkets form og indhold og de krav, der skal gælde for passet, bør fastlægges på EF-plan; der bør udstedes et pas for hvert dyr, som har fået tildelt et øremærke;

hvis et øremærke er blevet ulæseligt eller er gået tabt, bør dyret udstyres med et nyt øremærke; erstatningsmærket bør være forsynet med samme kode som det oprindelige øremærke;

på grundlag af arbejdet i FFC er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for at identificere dyr ad elektronisk vej;

---

⁵ EFT nr. L 144 af 2.6.1981, s. 1. Ændret ved forordning (EØF) nr. 945/87 (EFT nr. L 90 af 2.4.1987, s. 3).

⁶ EFT nr. L 351 af 2.12.1989, s. 34.

⁷ EFT nr. L 355 af 5.12.1992, s. 32.

husdyrbrugerne bør føre en opdateret liste over dyrene på deres bedrift; de krav, der skal gælde for listen, bør fastlægges på EF-plan; kreaturhandlere bør føre bog over deres transaktioner; den kompetente myndighed bør have adgang til disse registre efter anmodning herom;

det forbedrede system må ikke indskrænke de specifikke krav i Kommissionens beslutning 89/153/EØF af 13. februar 1989 om korrelation mellem prøver taget med henblik på undersøgelse for restkoncentrationer og dyrene og deres oprindelsesbedrifter⁸ eller relevante gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i overensstemmelse med direktiv 91/496/EØF;

det er nødvendigt at ændre forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger⁹;

i forbindelse med det mærkningssystem, der indføres med denne forordning, forstås ved oksekød visse produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød¹⁰;

en sådan mærkningsordning bør i en overgangsperiode være frivillig for erhvervsdrivende og organisationer, der markedsfører oksekød, idet erhvervsdrivende og organisationer, der ønsker at mærke deres oksekød, dog skal foretage mærkning i overensstemmelse med denne forordning; på et senere stadium bør ordningen gøres obligatorisk; i mellemtiden bør medlemsstaterne have mulighed for at gøre ordningen obligatorisk under visse omstændigheder;

bestemmelserne i denne forordning bør ikke tilsidesætte den allerede eksisterende EF-lovgivning om mærkning og kontrol af levnedsmidler, beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser, foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød og bestemmelserne om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kød og kødprodukter inden for Fællesskabet;

for at mærkningsordningen kan fungere effektivt, skal det være muligt at spore oksekød, der er mærket, tilbage til det eller de dyr, det stammer fra; i den indledende periode skal en erhvervsdrivendes eller organisations mærkning først godkendes, efter at den kompetente myndighed har modtaget og godkendt en specifikation;

for entydigt at kunne identificere den person, der er ansvarlig for de oplysninger, der er anført på mærket, skal erhvervsdrivende og organisationer kun have ret til at mærke oksekød, hvis mærket indeholder den pågældendes navn eller logo; det skal specificeres, hvilke oplysninger mærket må indeholde;

erhvervsdrivende og organisationer, der importerer oksekød fra tredjelande til Fællesskabet, ønsker måske også at mærke deres produkter i overensstemmelse med denne forordning; det bør derfor fastsættes, at også importeret oksekød kan omfattes af mærkningsordningen; disse bestemmelser skal sikre, at mærkningen af oksekød, der importeres, er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød;

---

⁸ EFT nr. L 59 af 2.3.1989, s. 33.

⁹ EFT nr. L 355 af 5.12.1992, s. 1.

¹⁰ EFT nr. L 148 af 28.6.1968, s. 24.

for at sikre mærkningens pålidelighed må medlemsstaterne forpligtes til at gennemføre relevante og effektive kontrolforanstaltninger; disse kontrolforanstaltninger tilsidesætter dog ikke anden kontrol, som Kommissionen kan foretage i analogi med artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser¹¹; medlemsstaternes kompetente myndigheder har bemyndigelse til at tilbagekalde godkendelser af specifikationer i tilfælde af uregelmæssigheder -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Afsnit I: Identifikation og registrering af kvæg

Artikel 1

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for identifikation og registrering af kvæg (i det følgende benævnt "dyr") som defineret i artikel 2 i direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin¹² i overensstemmelse med bestemmelserne i dette afsnit.
2. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse, medmindre andet fastsættes i EF-regler, der indføres med henblik på udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, og uden at direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92 derved indskrænkes. Bestemmelserne i direktiv 92/102/EØF er dog ikke længere gældende, for så vidt de specifikt vedrører kvæg.

Artikel 2

I dette afsnit forstås ved:

- *bedrift*: enhver virksomhed, enhver bygning eller ethvert sted, hvor dyr, der er omfattet af dette afsnit, holdes, opdrættes eller håndteres, og som ligger på samme medlemsstats område
- *bruger*: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked
- *kompetent myndighed*: den myndighed i en medlemsstat, der er ansvarlig for at udføre veterinærkontrol med henblik på gennemførelsen af dette afsnit eller på gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 3508/92.

Artikel 3

Ordningen for identifikation og registrering af kvæg omfatter følgende punkter:

- A. øremærker til identifikation af de enkelte dyr
- B. databaser

---

¹¹ EFT nr. L 312 af 23.12.1995, s. 1.

¹² EFT nr. 121 af 29.7.1964, s. 1977.

- C. dyrepas
- D. individuelle lister på hver enkelt bedrift.

Kommissionen og den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat skal have adgang til alle oplysninger i henhold til dette afsnit. De træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige for alle berørte parter, navnlig forbrugerorganisationer, der har en særlig af medlemsstaten anerkendt interesse heri, og til at sikre, at oplysningerne behandles fortroligt.

Artikel 4

1. Alle dyr på en bedrift skal identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre, som er godkendt af den kompetente myndighed. Øremærkerne skal være forsynet med samme entydige identifikationskode. De første to tegn skal identificere medlemsstaten, hvori den bedrift, hvor dyret først identificeres i overensstemmelse med alfa-2-landekoden i beslutning 93/317/EØF, ligger, efterfulgt af en talkode på højst tolv tegn, som gør det muligt at identificere hvert enkelt dyr tillige med den bedrift, hvor dyret er født.
2. Øremærket anbringes senest 14 dage efter, at dyret er født, og under alle omstændigheder inden dyret flyttes fra den bedrift, hvor det er født.

Dyr må ikke flyttes fra en bedrift, medmindre de er identificeret i henhold til denne artikel.
3. Dyr, der er indført fra et tredjeland, og som har bestået den kontrol, der er fastsat ved direktiv 91/496/EØF og forbliver på Fællesskabets område, skal identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af et øremærke, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, senest 14 dage efter at have undergået ovennævnte kontrol og under alle omstændigheder inden de flyttes fra bedriften. Det er dog ikke nødvendigt at identificere dyrene, hvis bestemmelsesbedriften er et slagteri, som ligger i den medlemsstat, hvor denne kontrol er foretaget, og dyrene slagtes inden for perioden på 14 dage.

Den oprindelige identifikation, der er foretaget af tredjelandet, skal registreres i den i artikel 5 nævnte database sammen med den identifikationskode, som bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt den.
4. Dyr fra en anden medlemsstat skal beholde deres oprindelige øremærke.
5. Øremærker må ikke fjernes eller udskiftes uden den kompetente myndigheds tilladelse. Hvis et øremærke er blevet ulæseligt eller er gået tabt, anbringes et erstatningsøremærke med samme kode i overensstemmelse med denne artikel.
6. Øremærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af den kompetente myndighed.
7. Øremærker, der ikke opfylder betingelserne i denne artikel, skal udskiftes senest den 31.12.1999.

8. Senest den 31.12.2000 træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 9 afgørelse om muligheden for at indføre elektronisk identifikation på baggrund af de fremskridt, der er gjort på dette område.

Artikel 5

Den kompetente myndighed opretter en database, hvori mindst følgende registreres:

- I. For hvert dyr:
1. identifikationskode
  2. fødselsdato
  3. køn
  4. race
  5. moderens identifikationskode
  6. oprindelsesbedriftens nummer
  7. identifikationsnummeret på alle bedrifter, hvor dyret har været holdt
  8. datoer for flytning
  9. dato for død eller slagtning.
- II. For hver bedrift:
1. identifikationsnummer bestående af en kode på ikke over tolv tegn
  2. brugerens navn og adresse.
- III. Database skal til enhver tid indeholde følgende oplysninger:
1. en liste over alle dyr, der holdes på en bedrift til enhver tid
  2. en liste over alle flytninger af hvert dyr begyndende med flytningen fra oprindelsesbedriften.

Oplysningerne skal lagres i databasen i tre på hinanden følgende år efter dyrets død.

Database skal være fuldt ud driftsklar og indeholde alle relevante oplysninger senest den 31.12.1999.

Artikel 6

1. Den kompetente myndighed udsteder et pas for hvert dyr, der har fået tildelt et øremærke, senest syv dage efter meddelelsen om dyrets fødsel eller, hvis det drejer sig om dyr, der er indført fra tredjelande, fra meddelelsen om den pågældende

medlemsstats identifikation af dyret, jf. artikel 4, stk. 3. Den kompetente myndighed kan udstede et pas til dyr fra en anden medlemsstat på de samme betingelser. I sådanne tilfælde skal passet, der ledsager dyret ved dets ankomst, afleveres til den kompetente myndighed, der returnerer det til den udstedende medlemsstat.

2. Når et dyr flyttes, skal det være ledsaget af sit pas.
3. Hvis dyret dør, skal brugeren returnere passet til den kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter dyrets død. Hvis dyret sendes til et slagteri, er slagteriets leder ansvarlig for passets returnering til den kompetente myndighed.
4. Hvis dyr udføres til tredjelande, skal den sidste bruger aflevere passet til den kompetente myndighed på det sted, hvor dyret udføres.

Artikel 7

1. Alle brugere skal:
  1. føre en opdateret liste
  2. til de kompetente myndigheder indberette alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder senest tre arbejdsdage efter, at begivenheden er indtruffet
  3. udfylde passet straks ved ankomsten og inden hvert enkelt dyrs flytning fra bedriften og sørge for, at passet ledsager dyret.
2. Brugerne skal, for så vidt angår dyr, som de har ejet, holdt, transporteret, markedsført eller slagtet, efter anmodning herom give den kompetente myndighed alle oplysninger om oprindelse, identifikation og, hvis det er relevant, bestemmelsessted.
3. Listen skal have et format, som er godkendt af den kompetente myndighed, og være til disposition på bedriften og for den kompetente myndighed efter anmodning herom i en periode, som skal fastlægges nærmere af den kompetente myndighed, men som mindst skal være på tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at sikre, at dette afsnit overholdes. De underretter hinanden og Kommissionen om, hvem denne myndighed er.

Artikel 9

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit efter proceduren i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70. Disse gennemførelsesbestemmelser omfatter navnlig:

- I. krav gældende for øremærker

- II. krav gældende for passet
- III. krav gældende for registre
- IV. mindstekrav med hensyn til den kontrol, der skal foretages
- V. anvendelse af sanktioner
- VI. overgangsbestemmelser for ordningens indkøringsperiode.

Artikel 10

I artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3508/92 tilføjes følgende:

»... og forordning (EF) nr.. ..«.

Afsnit II: Mærkning af oksekød og oksekødsprodukter

Artikel 11

1. Der indføres en obligatorisk mærkningsordning for oksekød i Det Europæiske Fællesskab.
2. Et mærke, der anbringes på oksekød, skal indeholde de oplysninger, der er anført i hvert af de følgende led:
  - region, tredjeland eller bedrift, hvor dyret er født
  - region, tredjeland eller bedrift, hvor en del af eller hele opfedningen fandt sted; der skal gives præcise oplysninger om en delvis opfedning
  - region, tredjeland eller slagteri, hvor slagtingen fandt sted
  - dyrets identifikationsnummer og køn
  - opfedningsmetode eller andre oplysninger med hensyn til fodring
  - oplysninger om slagtingen såsom slagtealder og slagtedato eller, hvor længe oksekødet har hængt til modning

Under alle omstændigheder skal identifikationen af slagteriet og slagtedatoen anføres. Endvidere skal hvert mærke indeholde et referencenummer, der sikrer den sammenhæng, der er omtalt i artikel 15, stk. 2, andet punktum. Dette nummer kan være det samme som det pågældende dyrs identifikationsnummer.

3. Den obligatoriske mærkningsordning for oksekød skal anvendes i alle medlemsstater efter den 31. december 1999.
4. Medlemsstaterne skal inden den 1.5.1999 aflægge rapport til Kommissionen om gennemførelsen af mærkningsordningen for oksekød. Kommissionen skal aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvor langt gennemførelsen af mærkningsordningen for oksekød er kommet i de forskellige medlemsstater.
5. Inden den 31.12.1999 skal Kommissionen efter proceduren i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 805/68 vedtage gennemførelsesbestemmelser for anvendelsen af en obligatorisk mærkningsordning for oksekød for hele Fællesskabet fra denne dato. Disse bestemmelser skal navnlig omfatte listen over de produkter, der er omfattet af obligatorisk mærkning, og de betingelser, under hvilke erhvervsdrivende eller organisationer kan beslutte at anføre andre oplysninger på mærket.
6. Efter proceduren i stk. 5 skal Kommissionen inden den 31.12.1999 vedtage gennemførelsesbestemmelser for obligatorisk mærkning af oksekød, der importeres fra tredjelande, i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser.

Artikel 12

1. Indtil den 31.12.1999 kan medlemsstaterne, hvor der findes en tilstrækkeligt udviklet identifikations- og registreringsordning for kvæg, indføre en obligatorisk mærkningsordning for oksekød fra dyr, der er født, opfedet og slagtet på deres område. Denne forpligtelse skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i hvert af de tre første led i artikel 11, stk. 2, og i andet afsnit.
2. En obligatorisk ordning som omhandlet i stk. 1 må ikke føre til afbrydelser i handelen mellem medlemsstaterne.
3. De gennemførelsesordninger, der skal gælde i de medlemsstater, der ønsker at anvende bestemmelserne i stk. 1, skal have forudgående godkendelse fra Kommissionen.

Artikel 13

1. Artikel 13-18 anvendes indtil den 31. december 1999.
2. Hvis en erhvervsdrivende eller organisation som defineret i artikel 14 ønsker at foretage mærkning af oksekød, således at der på salgsstedet gives oplysninger om oprindelse, visse karakteristika eller produktionsforhold vedrørende det mærkede kød eller det dyr, som det stammer fra, skal det ske i overensstemmelse med dette afsnit.

Dette afsnit vedrører dog ikke

- obligatoriske oplysninger som omhandlet i Rådets direktiv 79/112/EØF, artikel 3, stk. 1, med undtagelse af nr. 7),
  - betegnelser, der er beskyttede i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2081/92 eller nr. 2082/92,
  - de oplysninger, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1208/81 og nr. 1186/90,
  - oplysninger vedrørende sundhedsmærkning som fastsat i direktiv 64/433/EØF og andre lignende oplysninger i henhold til den relevante veterinærlovgivning;
  - mærker, der udelukkende indeholder oplysninger, som let kan kontrolleres på salgsstedet, herunder navnlig angivelse af produktets vægt eller betegnelse for udskæringen.
3. Uanset stk. 1 er nedenstående retsakter fortsat gældende:

- Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer¹
- Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet²
- Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler³
- Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1992 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁴
- Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød⁵
- Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 af 28. april 1981 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg⁶
- Rådets forordning (EØF) nr. 1186/90 af 7. maj 1990 om udvidet anvendelse af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg⁷
- Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁸
- Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler⁹
- Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 af 30. juni 1992 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød¹⁰.

Artikel 14

I dette afsnit forstås ved:

- "*oksekød*": de produkter, der henhører under KN-kode 0201 og 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91

---

¹ EFT nr. 30 af 20.4.1962, s. 993.

² EFT nr. 121 af 29. 7.1964, s. 2012.

³ EFT nr. L 33 af 8. 2.1979, s. 1.

⁴ EFT nr. L 290 af 24. 1.1993, s. 14.

⁵ EFT nr. L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁶ EFT nr. L 123 af 7. 5.1981, s. 3.

⁷ EFT nr. L 119 af 11. 5.1990, s. 32.

⁸ EFT nr. L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁹ EFT nr. L 208 af 24.7.1992, s. 9.

¹⁰ EFT nr. L 215 af 30.7.1992, s. 57.

- "*mærke*": anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage, herunder forbrugerinformation på salgsstedet
- "*organisation*": en gruppe erhvervsdrivende fra samme eller forskellige dele af oksekødshandelen.

Artikel 15

1. Den enkelte erhvervsdrivende eller organisation indsender en specifikation, der skal godkendes af de kompetente myndigheder i hver enkelt medlemsstat, hvor det pågældende oksekød produceres eller sælges. I en sådan specifikation anføres det:
  - hvilke oplysninger mærket skal indeholde
  - hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre nøjagtigheden af disse oplysninger
  - hvilken kontrolordning der vil blive anvendt i alle produktions- og afsætningsled, herunder hvilke former for kontrol, der skal udføres af et uvildigt organ, der er godkendt af de kompetente myndigheder, og som udpeges af den erhvervsdrivende eller organisationen. Disse organer skal opfylde kriterierne i europæisk standard nr. EN/45011 senest den 1.7.1998
  - når det drejer sig om en organisation, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet over for et medlem, som ikke har overholdt specifikationen.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kontrol udført af det uvildige organ kan erstattes af kontrol udført af en kompetent myndighed.

Den kompetente myndighed skal have de kvalificerede medarbejdere og de ressourcer, der er nødvendige for at foretage den fornødne kontrol, og skal forelægge en arbejdsplan og en aktivitetsrapport for Kommissionen.

Omkostningerne til kontrol i henhold til dette afsnit dækkes af den erhvervsdrivende eller den organisation, der anvender mærkningsordningen.

2. For at en specifikation kan godkendes, skal den kompetente myndighed ved en grundig undersøgelse af de specifikationsoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, have opnået sikkerhed for, at den påtænkte mærkningsordning, og navnlig kontrolordningen, er pålidelig og fungerer efter hensigten. Den kompetente myndighed godkender ikke specifikationer, der ikke gør det muligt at fastslå en sammenhæng mellem på den ene side identifikation af slagtekrop, fjerding og kødstykker og på den anden side det enkelte dyr, eller de pågældende dyr, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre nøjagtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.

Specifikationer, der giver mulighed for mærker med misvisende eller uklare oplysninger, godkendes heller ikke.

3. Hvis produktionen og/eller afsætningen af oksekød finder sted i to eller flere medlemsstater, undersøger og godkender de kompetente myndigheder i de

pågældende medlemsstater de indsendte specifikationer, for så vidt de deri anførte oplysninger vedrører foranstaltninger, der foregår på deres respektive områder. I så fald anerkender medlemsstaterne de godkendelser, der er givet af andre medlemsstater.

Specifikationen anses for at være godkendt af den kompetente myndighed, hvis ansøgningen hverken er blevet afslået eller godkendt, og der ikke er fremsat ønske om yderligere oplysninger inden for et tidsrum, som fastsættes i henhold til artikel 19, og som løber fra dagen efter indsendelsen af ansøgningen.

4. Hvis de kompetente myndigheder i alle relevante medlemsstater godkender den indsendte specifikation, har den erhvervsdrivende eller organisationen ret til at mærke oksekød, forudsat at mærkerne er forsynet med pågældendes navn eller logo.
5. Som undtagelse fra stk. 1-4 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 19 fastsætte en fremskyndet eller forenklet procedure for godkendelse i særlige tilfælde, navnlig i forbindelse med oksekød i små detailpakker eller primære oksekødsudskæringer i enkeltpakninger, der er mærket i en medlemsstat efter en godkendt specifikation og indført til en anden medlemsstats område, hvis der ikke er tilføjet nogen oplysninger til den oprindelige mærkning.
6. En sådan ret indskrænker dog ikke anvendelsen af artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2081/92 og artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2082/92.

Artikel 16

1. Hvis produktionen af oksekød helt eller delvis finder sted i et tredjeland, har erhvervsdrivende og organisationer kun ret til at mærke oksekød efter dette afsnit, hvis de, ud over at opfylde kravene i artikel 15, har fået godkendt deres specifikationer af den kompetente myndighed, som hvert enkelt af de berørte tredjelands har udpeget med henblik herpå.
2. For at en godkendelse givet af et tredjeland har gyldighed i Fællesskabet, skal tredjelandet i forvejen have givet Kommissionen meddelelse om:
  - hvilken kompetent myndighed tredjelandet har udpeget
  - hvilke procedurer og kriterier den kompetente myndighed skal anvende, når den undersøger specifikationen
  - hvilke erhvervsdrivende eller organisationer der har fået deres specifikation godkendt af den kompetente myndighed.

Kommissionen fremsender disse meddelelser til medlemsstaterne.

Hvis Kommissionen på grundlag af ovennævnte meddelelser konkluderer, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i et tredjeland, ikke kan ligestilles med de i dette afsnit fastsatte normer, beslutter Kommissionen efter samråd med det pågældende tredjeland, at godkendelser givet af det pågældende tredjeland ikke skal være gyldige i Fællesskabet.

Artikel 17

1. Et mærke må ikke indeholde andre oplysninger om det dyr, som oksekødet stammer fra, end følgende:
  - region, tredjeland eller bedrift, hvor dyret er født
  - region, tredjeland eller bedrift, hvor en del af eller hele opfedningen fandt sted; der skal gives præcise oplysninger om en delvis opfedning
  - region, tredjeland eller slagteri, hvor slagtingen fandt sted
  - dyrets identifikationsnummer og køn
  - opfedningsmetode eller andre oplysninger med hensyn til fodring
  - oplysninger om slagtingen såsom slagtealder og slagtedato eller, hvor længe oksekødet har hængt til modning
  - eventuelle andre oplysninger, som den erhvervsdrivende eller organisationen ønsker at anføre, og som er godkendt af den kompetente myndighed.
2. Hvis oksekød fra forskellige dyr er blandet, må mærket kun indeholde de oplysninger, der er fælles for alt sådant oksekød.
3. Alle mærker skal indeholde et referencenummer, der sikrer den sammenhæng, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, andet punktum. Dette nummer kan være det pågældende dyrs identifikationsnummer.

Artikel 18

Hvis det fastslås, at en erhvervsdrivende eller organisation ikke overholder den i artikel 15, stk. 1, omhandlede specifikation, kan medlemsstaten idømme sanktioner, der står i forhold til overtrædelsens alvor eller tilbagekalde godkendelsen efter artikel 15, stk. 2, eller opstille yderligere krav, der skal opfyldes for at vedkommende kan beholde sin godkendelse, uden at dette i øvrigt berører de foranstaltninger, der træffes af organisationen selv eller af det kontrolorgan, der er omhandlet i artikel 15.

Artikel 19

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit og om fornødent overgangsforanstaltninger efter proceduren i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 805/68. Disse bestemmelser kan bl.a. indeholde regler for, hvilke oplysninger der må indgå i mærkerne efter artikel 17. De kan også indebære en udvidelse af listen over oplysninger og mærker i artikel 13, stk. 1, andet afsnit.

Afsnit III: Fælles bestemmelse

Artikel 20

Medlemsstaterne træffer alle administrative foranstaltninger og kontrolforanstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes. Disse foranstaltninger foregriber ikke eventuel kontrol, som Kommissionen kan gennemføre i analogi med artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanktioner, som medlemsstaten pålægger, skal stå i forhold til overtrædelsens alvor. Sanktionerne kan, når det er berettiget, omfatte en restriktion i flytningen af dyrene til eller fra den pågældende bruger.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den første dag i den fjerde måned efter dagen for ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(97) 103 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

03 10

Katalognummer : CB-CO-97-096-DA-C

ISBN 92-78-16734-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

17